

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jany Komínkové v právní věci **žalobce J.E., zastoupeného JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem, se sídlem Kolín, Legerova 148,** proti **žalovanému Krajskému úřadu Plzeňského kraje, se sídlem Plzeň, Škroupova 18,** v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.2.2015, čj. DSH/16087/14,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11.2.2015, čj. DSH/16087/14 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru registru vozidel a řidičů (*dále jen „prvostupňový správní orgán“*) ze dne 20.10.2014, čj. MMP/223065/14 (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí“*), jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce) a potvrzen provedený záznam podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „zákon o silničním provozu“*). Žalobce požadoval přiznání náhrady nákladů řízení.

2. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 30.4.2015, čj. 57 A 26/2015-70, nebyl žalobě přiznán ve smyslu § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (*dále jen s.ř.s.*) odkladný účinek.

II. Důvody žaloby

3. Žalobce namítal, že se žalovaný nezabýval předloženými důkazními prostředky. Uvedl, že již v odvolání argumentoval rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24.4.2014, čj. MSK 49924/2014, vydaným ve shodné věci, dle kterého je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče, a případně označit nevyhovující za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Obdobně bylo rozhodováno tímž odvolacím orgánem rozhodnutím ze dne 22.10.2014, čj. MSK 126113/2014 a ze dne 12.11.2014, čj. MSK 121761/2014 a z rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19.1.2015, čj. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3. V té souvislosti žalobce odkazoval na zásadu legitimního očekávání vyplývající ze správního řádu, podle níž by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Tato zásada se de iure týkala sice vždy jednoho konkrétního správního orgánu, měla by však platit i v případě orgánů veřejné moci, jakými jsou krajské úřady, kterých existuje na území České republiky pouze třináct. Ačkoliv v českém právním systému neexistuje zvykové právo (*precedens*) užívání zásady legitimnosti jej *de facto* zavádí. Pokud tedy jeden správní orgán rozhoduje výše popsaným způsobem, není dle žalobce přiléhavé, aby totožný správní orgán pouze v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně. Tím by byla jednoznačně dotčena rovnost účastníků před zákonem, kdy tato rovnost by byla narušována pouze na základě místní příslušnosti k danému správnímu orgánu.

4. Žalobce uvedl, že v odvolání napadal jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, a žalovaný k tomu uvedl, že tyto posuzovat nemohl, byť je praxe jiná, jak je výše uvedeno. Jediné důkazy, které žalovaný posuzoval, byla oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými byla oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Dle žalobce nemohlo být takovéto oznámení dostatečným důkazem a muselo být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týkalo, a to tak, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci. Žalobce uvedl, že respektuje názor správního orgánu, že rozhodnutí vydávaná v blokovém řízení a blokové řízení samotné jsou velmi specifickým druhem řízení. Toto konstatování však nemohlo omluvit nedostatky příslušných rozhodnutí z pohledu požadavků zákonem na ně kladených. Příkladem jsou přiložená rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF/2013 číslo bloku F 0832677, která nesplňovala dle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí, a rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013 číslo bloku C1404971, ze kterého je zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky. Z uvedených rozhodnutí je patrné, že i přes specifickou daného řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi zákonem kladenými požadavky, a to tak, aby bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo

k jeho spáchání dojít, dle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost měla být porušena. Z rozhodnutí by měly být patrný údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvedl žalovaný, byl dle žalobce naprosto nesprávný. Nebylo možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, po kterém není možné požadovat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. V takovém případě pozbývá smyslu existence jakýchkoli orgánů veřejné moci. Podklad není způsobilý zejména v následujících případech: 1) Pokud z rozhodnutí nebylo patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit, kdy v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti, rozhodně přestupkové jednání nevyplývalo z popisu „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, kdy jednoznačným porušením povinnosti bylo pouze překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci (mimo obec) s uvedením, že mělo být porušeno ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, který stanovil „*v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h-1*“, či ustanovení § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, podle něhož „*řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg a autobusu smí jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km.h-1; na dálnici a silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 130 km.h-1. Řidič jiného motorového vozidla smí jet rychlostí nejvýše 80 km.h-1.*“, v případě překročení rychlosti stanovené obecnou úpravou, či případně porušení ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, podle něhož „*řidit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.*“ v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti stanovené místní úpravou. 2) Z rozhodnutí dále muselo být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo možno vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikaci a přestupce měl být případně trestán dle zákona o přestupcích a nikoli dle zákona o silničním provozu. 3) Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno. Pokud byly údaje uvedené v rozhodnutí nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nebyly zřejmé okolnosti daného přestupku. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28.8.2014, čj. 4 As 127/2014 - 39 vyplývá, že pro způsobilost rozhodnutí postačuje jistá zkratkovitost při popisu přestupkového jednání, ovšem byla v tomto rozsudku přesně vymezena. Z daného rozsudku však vyplývá, že bylo třeba takovéto podklady posuzovat individuálně a nebylo možné popisy skutku v rozhodnutí paušalizovat. Z rozsudku též vyplývá, že správní orgán by se jednotlivými podklady měl zabývat tak, aby případně mohl vyloučit nicotnost či nezpůsobilost.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Uvedl, obsah odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí s tím, že se ke všem odvolacím námitkám v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjádřil v souladu s § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (*dále jen „správní řád“*). K žalobcem uváděnému rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje uvedl, že toto rozhodnutí řešilo určitý specifický případ konkrétního řidiče a nebylo závazné pro

rozhodování jiných správních orgánů. Uvedl, že pokutové bloky, jejichž ověřené kopie byly součástí spisu, obsahovaly veškeré náležitosti pro to, aby mohly být na jejich podkladě zaznamenány body do bodového hodnocení řidiče. Ve spisu se nacházely tři pokutové bloky, a to pokutový blok série DQ/2011 č. Q3489168 ze dne 17.7.2012, pokutový blok série FC/2013 č. C0884666 ze dne 24.3.2014 a pokutový blok série FD/2013 č. D0142302 ze dne 24.6.2014. Všechny byly vydány za přestupek překročení rychlosti a přestupek ze dne 24.4.2014 byl přezkoumán příslušným správním orgánem Policie ČR, který toto rozhodnutí vydal. Pokutové bloky, které žalobce v žalobě uvedl (jejich série a čísla) součástí spisu nebyly, přestože zde byly shromážděny všechny pokutové bloky, které žalobce namítal. K použité zkratce „R“ jako označení přestupku rychlosti žalovaný uvedl, že v případech těchto pokutových bloků bylo vždy z celkového kontextu zcela zřejmé, že se jedná o přestupek překročení rychlosti, jelikož zkratka „R“ byla doplněna údaji o stanovené a překročené rychlosti a výsledné rychlosti po odečtu. Dále bylo uvedeno zákonné označení přestupku. Skutečnost, že se v tomto případě jednalo o překročení rychlosti, byla zcela jednoznačná a nezaměnitelná s žádným jiným přestupkovým jednáním, které by žalobce případně spáchal. K této problematice žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4.9.2012, čj. 7 As 94/2012-20 (dostupný na www.nssoud.cz). Dle žalovaného žalobce ani v odvolání ani v žalobě neuvedl konkrétní důvody, v čem přesně spatřoval nesprávnost některého z pokutových bloků, přičemž žalobcem označené pokutové bloky se ve spisové dokumentaci nenacházejí. Dále žalovaný nesouhlasil s názorem žalobce, že považuje za nesprávný argument, že žalobce svým podpisem stvrdil souhlas s provedeným blokovým řízením. Uvedl k tomuto, že bez podpisu žalobce by blokové řízení vůbec neproběhlo, jelikož podpis přestupce je nedílnou součástí pokutového bloku a okamžik podpisu pokutového bloku obviněným z přestupku je zároveň okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Tímto podpisem stvrzoval žalobce svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení. Žalovaný na základě výše uvedeného trval na tom, že shromážděné pokutové bloky obsahovaly všechny náležitosti pro to, aby na základě nich mohl být zaznamenán příslušný počet bodů do registru řidičů.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

6. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s.ř.s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

7. Žaloba není důvodná.

Skutkový základ věci

8. Písemností ze dne 26.6.2014 prvostupňový správní orgán oznámil žalobci dosažení 12 bodů v registru řidičů a vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Tato písemnost byla žalobci doručena dne 7.7.2014. Proti záznamu bodů podal žalobce podáním ze dne 8.7.2014 doručeným prvostupňovému správnímu orgánu dne 10.7.2014 námitku proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče, kde sdělil, že připravuje podnět k zahájení přezkumného řízení pro nenaplnění požadavků pro rozhodnutí tohoto druhu (rozhodnutí v blokovém řízení), především vadnou a neúplnou právní kvalifikaci a nenaplnění dalších formálních požadavků, pro které lze pochybovat, že je rozhodnutí (pokuta uložená v blokovém řízení) v souladu s právními předpisy.

9. Písemností doručenou prvostupňovému správnímu orgánu dne 4.9.2014 žádal žalobce o přerušení řízení s tím, že podává podnět k zahájení přezkumných řízení ve věci pokut uložených mu v blokovém řízení z dne 24.3.2014 a 24.6.2014. Žádosti bylo vyhověno a řízení bylo usnesením prvostupňového správního orgánu ze dne 9.9.2014, čj. MMP/194627/14 přerušeno podle § 64 odst. 4 správního řádu, do zaslání sdělení nebo do právní moci rozhodnutí ve věci přezkumného řízení – uložení blokové pokuty v blokovém řízení ze dne 24.3.2014 a ze dne 24.6.2014.

10. Ohledně blokových řízení ze dne 24.3.2014 a ze dne 24.6.2014 sdělila Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, odbor služby dopravní policie, (sděleními ze dne 1.10.2014 a ze dne 25.9.2014), že na základě žalobcem podaného podnětu provedla v souladu s § 94 odst. 1 správního řádu přezkoumání blokových řízení ze dne 24.3.2014 a ze dne 24.6.2014 včetně příslušných pokutových bloků a dospěla k závěru, že žalobce spáchal přestupky, za které mu byla uložena sankce – bloková pokuta a že předmětná pravomocná rozhodnutí policejního orgánu DI nebyla vydána v rozporu s právními předpisy. Šetřením nebyly zjištěny skutečnosti, které by odůvodňovaly zahájení přezkumného řízení a případné zrušení nebo změnu vydaných rozhodnutí v daných blokových řízeních, jak má na mysli § 95 odst. 1 správního řádu. Žalobce byl následně dne 8.10.2014 vyrozuměn o pokračování řízení o námitkách proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče.

11. Usnesením ze dne 6.10.2014, doručeným 8.10.2014, byla žalobci v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu stanovena lhůta pěti pracovních dnů od doručení usnesení k seznámení se s podklady pro rozhodnutí. Písemností doručenou prvostupňovému správnímu orgánu dne 15.10.2014 žádal žalobce o přerušení řízení podle § 64 správního řádu s tím, že podklady pro rozhodnutí nejsou kompletní, a žádal o přerušení řízení na dobu 90 dnů, do doby dořešení podaných podnětů k přezkumnému řízení ze strany policie, tedy na dobu nezbytně nutnou k vyřešení předběžných otázek.

12. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 20.10.2014, čj. MMP/223065/14, byla pod bodem I. výroku zamítnuta žádost žalobce ze dne 15.10.2014 o přerušení řízení podle § 64 odst. 2 správního řádu s ohledem na ustanovení § 64 odst. 4 správního řádu a pod bodem II. výroku byly podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítnuty námitky ze dne 8.7.2014 proti provedení záznamu bodu a provedený záznam byl potvrzen.

13. Prvostupňový správní orgán uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí přehled přestupků (odpovídajících výpisu z bodového hodnocení řidiče), na jejichž základě dosáhl žalobce maximální hranice 12 bodů.

Tři body byly žalobci zapsány za přestupek dne 17.7.2012 podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, tj. překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 20 km/h a více (rychlost povolena 50 km/h, naměřená 74 km/h, po odečtu 71 km/h), kterého se žalobce dopustil v Plzni na Slovanské ulici, a byla mu uložena bloková pokuta na místě zaplacená 500 Kč (blok série DQ/2011 č. Q3489168).

Pět bodů bylo žalobci připsáno za přestupek dne 20.11.2012 podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, tj. překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec o 50 km/h a více, (rychlost povolena 130 km/h, naměřená 196 km/h, po odečtu 190 km/h), kterého se žalobce dopustil na dálnici D5 ve směru na Rozvadov na 57 km, a byla mu uložena pokuta ve správním řízení rozhodnutím Městského úřadu Rokycany, odboru dopravy, ze dne 26.2.2013, čj. MeRo/2123/OD/13, ve výši 5.000 Kč a zákaz řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, zákaz řízení od 23.3.2013 do 24.6.2013 – po půli sankce upuštěno od zbytku.

Dva body byly žalobci připsány za přestupek dne 24.3.2014 podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, tj. překročení rychlosti v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h (rychlost povolena 50 km/h, naměřená 68 km/h, po odečtu 65 km/h), kterého se žalobce dopustil na silnici II/231 Zruč-Senec, a byla mu uložena bloková pokuta na místě nezaplacená 300 Kč (blok série FC/2013 č. C0884666).

Tři body byly žalobci připsány za přestupek dne 24.6.2014 podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, tj. překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 20 km/h a více (rychlost povolena 50 km/h, naměřená 82 km/h, po odečtu 79 km/h), kterého se žalobce dopustil na silnici II/229 Kralovice, a byla mu uložena bloková pokuta na místě zaplacená 500 Kč (blok série FD/2003 č. D0142302).

Právní hodnocení

14. Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu *řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.*

15. Podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu *záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne,*

kdy mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, b) rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin. Podle § 123c odst. 1 ZSP příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenává řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů.

16. Jak vyplývá z ustanovení § 123b odst. 2 ZSP, je podkladem pro záznam v registru řidičů pravomocné rozhodnutí příslušných orgánů o tom, že byl spáchán přestupek či jemu odpovídající delikt nebo že byl spáchán trestný čin. Závaznost takového rozhodnutí pro správní orgány vyplývá z ustanovení § 73 odst. 2 správního řádu, podle kterého *je pravomocné rozhodnutí správního orgánu závazné nejen pro účastníky, nýbrž také pro všechny správní orgány*, a z ustanovení 57 odst. 1 písm. c) správního řádu, podle kterého *si správní orgán nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá*. Správní orgán v souladu s pravomocným rozhodnutím, bylo-li jím sankcionováno jednání zařazené do bodového hodnocení, zaznamená podle ustanovení § 123b odst. 1 ZSP v registru řidičů stanovený počet bodů. Podle § 123f odst. 1 ZSP *nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu*.

17. Je-li pro správní orgán závazným rozhodnutí o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, je předmětem jeho činnosti posouzení, zda byla uložena sankce za jednání zařazené do bodového hodnocení, a zaznamenání tomuto jednání odpovídajícího počtu bodů. Správní orgán se nemůže v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů zabývat ničím jiným, než zda zde je příslušné pravomocné rozhodnutí, zda jím byla uložena sankce za jednání zařazené do bodového hodnocení a zda do registru řidičů byl zaznamenán správný počet bodů. Správní orgán není oprávněn přezkoumávat zákonnost pravomocných rozhodnutí příslušných orgánů o tom, že byl spáchán přestupek či jemu odpovídající delikt nebo že byl spáchán trestný čin, neboť je těmito rozhodnutími zcela vázán. Přezkum zákonnosti těchto rozhodnutí se může dít pouze a jen v rámci řízení, v nichž byly vydány. Nevyužije-li účastník řízení řádných opravných prostředků, v případě blokového řízení se jich dokonce o své vůli vzdá, či v řízení o mimořádných opravných prostředcích nedojde k odstranění pravomocného rozhodnutí, nelze se námitkami nezákonnosti těchto rozhodnutí zabývat teprve v řízení o námitkách podle § 123f ZSP.

18. K obdobnému závěru dospěl také Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6.8.2009, čj. 9 As 96/2008-44, kde uvedl, že „*správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1, 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení však zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci,*

na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“.

19. Otázkou, kdy rozhodnutí vydané v blokovém řízení nabývá právní moci, se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 29. 12. 2010, čj. 8 As 68/2010-81, kde se zabýval problematikou zcela chybějícího podpisu na pokutovém bloku a kde uvedl: „*okamžik vydání rozhodnutí v blokovém řízení a s ním v jedno spadající okamžik nabytí právní moci tohoto rozhodnutí musí být závislý na jednoznačném časovém určení a musí být ve všech případech určován identickým způsobem. Takovým okamžikem je však podle Nejvyššího správního soudu okamžik podpisu pokutového bloku, resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou obviněným z přestupku. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2009, čj. 2 As 89/2008 - 54, www.nssoud.cz). Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevilo v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným. S přihlédnutím k požadavku jednotnosti a bezrozpornosti právního řádu není bez významu ani to, že závěr zdejšího soudu odpovídá ustálené rozhodovací praxi Nejvyššího soudu. Podle ní právě pokutový blok, resp. blok na pokutu na místě nezaplacenou, představuje vlastní rozhodnutí v blokovém řízení, jež musí vyhovět obsahovým a formálním náležitostem vyplývajícím z § 85 odst. 1, § 85 odst. 3 a § 85 odst. 4 věty druhé zákona o přestupcích, a musí obsahovat další údaje vyplývající z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle § 85 odst. 1 tohoto zákona (srov. zejména usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 775/2000, Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek 1/2002 č. 4, a ně navazující judikatura).“ Obdobně srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2013, čj. 9 As 128/2012 - 25, ze dne 9. 6. 2011, čj. 9 As 2/2011 - 93, ze dne 23. 9. 2011, čj. 8 As 69/2011 - 40, usnesení rozšířeného senátu ze dne 12. 3. 2013, čj. 1 As 21/2010 - 65, publikované pod č. 2838/2013 Sb. NSS, body 16 a 46.*

20. Podle § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „zákon o přestupcích“*) *přestupek lze projednat uložení pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu (§ 13 odst. 2) zaplatit. Podle odst. 2 uvedeného ustanovení proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat.*

21. Podle § 85 odst. 3 zákona o přestupcích *nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty. Převzetí tohoto bloku*

pachatel přestupku potvrdí. Podle odst. 4 tohoto ustanovení pověřené osoby jsou povinny prokázat, že jsou oprávněny ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení. Na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.

22. Žalobce v žalobě poukazuje na povinnost stanovenou v § 85 odst. 4 zákona o přestupcích, tedy, že z pokutového bloku musí být zřejmé, nejen komu a kdy byla pokuta uložena, ale zejména za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Obecně v žalobě argumentuje rozhodnutími Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a pokutovými bloky, které tento správní orgán posoudil jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení příslušného řidiče. Z rozhodování tohoto správního orgánu pak dovozuje oprávněné očekávání spočívající v tom, že bude i v dané právní věci rozhodující Krajský úřad Plzeňského kraje postupovat obdobným způsobem. K tomu soud uvádí, že každý z těchto jmenovaných správních orgánů je samostatně povinen v řízení o námitkách proti záznamu v bodovém hodnocení řidiče postupovat v souladu se základními zásadami správního řízení, to znamená postupovat v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu. Uplatňovat svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž jim byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém jim byla svěřena. Šetřit práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká a zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu. Dbát, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly (viz § 2 správního řádu). Nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, musí správní orgán postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 (viz § 3 správního řádu). Z uvedeného vyplývá, že každý z uvedených odvolacích správních orgánů posuzuje jiný případ, resp. při posouzení konkrétní věci vychází ze stavu odpovídajícího dané věci. Správní řád nemá úpravu, jakou má soudní řád správní upravující procesní postup ve správním soudnictví, kde je stanoveno, že Nejvyšší správní soud jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování tím, že rozhoduje o kasačních stížnostech, sleduje a vyhodnocuje pravomocná rozhodnutí soudů ve správním soudnictví a na jejich základě v zájmu jednotného rozhodování soudů přijímá stanoviska k rozhodovací činnosti soudů ve věcech určitého druhu a v zájmu zákonného a jednotného rozhodování správních orgánů se v případech a postupem v tomto zákoně stanoveným může při své rozhodovací činnosti usnést na zásadním usnesení (viz § 12 s.ř.s.). Argumentace rozhodnutími Krajského úřadu Moravskoslezského kraje proto není na místě, neboť (jak uvedl žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí) rozhodnutí tohoto správního orgánu řeší určitý specifický případ konkrétního řidiče a nejsou závazná pro rozhodování jiných správních orgánů.

23. Soud v rámci přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí a správního řízení, které mu předcházelo, posuzoval, zda správní orgány obou stupňů rozhodly o námitkách žalobce proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče v souladu s § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu a ačkoliv žalobce v žalobě neuvádí konkrétní námitky vůči pokutovým blokům, na jejich základě byly body zaznamenány, posuzoval soud stejně jako žalovaný, zda v odvolání

žalobcem zpochybňované pokutové bloky byly způsobilé pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).

24. Není správné tvrzení žalobce, že jediné důkazy, které žalovaný posuzoval, byla oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými byla oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Dle žalobce nemohlo být takovéto oznámení dostatečným důkazem a muselo být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týkalo, a to tak, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvlé orgánu veřejné moci. K tomu soud uvádí, že je v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedeno, že byly body zaznamenány nejprve na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Z prvostupňového rozhodnutí, napadeného rozhodnutí i z obsahu správního spisu je pak zřejmé, že správní orgány v řízení o námitkách proti záznamu bodů nevycházely toliko z oznámení o spáchání přestupků, ale měly k dispozici ověřené kopie jednotlivých pokutových bloků, které porovnály s oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení a s údaji uvedenými v evidenci a zcela správně zjistily, že spolu údaje tam uvedené korespondují. Jednalo se o

blok série DQ/2011 č. Q3489168 k přestupku ze dne 17.7. 2012

blok série FC/2013 č. C0884666 k přestupku ze dne 24.3. 2014

blok série FD/2003 č. D0142302 k přestupku ze dne 24.6. 2014

25. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl: „ ... *přezkoumané pokutové bloky obsahují veškeré náležitosti pro to, aby mohly na jejich podkladě být zaznamenány body do bodového hodnocení řidiče, a obsahují rovněž všechny atributy, které odvolatel uvádí jako nezbytné ve svém odvolání. K použité zkratce „R“ jako označení přestupku rychlosti odvolací správní orgán uvádí, že v tomto případě je z celkového kontextu zcela zřejmé, že se jedná o přestupek překročení rychlosti, jelikož zkratka „R“ je doplněna údaji o stanovené a překročené rychlosti a výsledné rychlosti po odečtu. Dále je zde uvedeno zákonné označení přestupku. Skutečnost, že se v tomto případě jedná o překročení rychlosti, je zcela jednoznačná a je nezaměnitelná s žádným jiným přestupkovým jednáním, které by odvolatel případně spáchal.* “

26. Žalovaný při posuzování obsahu pokutových bloků vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4.9.2012, č.j. 7 As 94/2012-20, kde je uvedeno, že „...s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé nebo zkratkovitě formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ustanovení § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „Jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil“.

27. Způsobilst k záznamu bodů na základě pokutového bloku série DQ/2011 č. Q3489168 k přestupku ze dne 17.7.2012 žalobce nepochybně ve správním řízení, jeho podnět k přezkumu se tohoto bloku netýkal. Z ověřené kopie tohoto bloku založené ve spise je zřejmé, že byla pokuta uložena podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu (uvedeno číslo 361/2000 Sb.). Uvedeno je místo Plzeň, Slovanská. Uveden je § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu (*v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹*). Uvedeno je písmeno „R“ 50/74/71, (tj. rychlost povolená 50 km/h, naměřená 74 km/h, po odečtu 71 km/h). Uvedena je výše pokuty 500 Kč, kterou žalobce zaplatil na místě. Blok je podepsán přestupcem. Uvedený pokutový blok byl způsobilý k zápisu tří bodů do bodového hodnocení řidiče.

28. Z pokutového blok série FC/2013 č. C0884666 k přestupku ze dne 24.3.2014 je zřejmé, že byla vozidlu tovární značky Iveco, registrační značky ..., které řídil žalobce, naměřena dne 24.3.2014 v 09:55 hod. na silnici II/231 v obci Zruš-Senec naměřena rychlost jízdy 68 km/h, po odečtu tolerance měřícího zařízení 65 km/h, v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h (rychlost v obci). Tím, že žalobce nerespektoval ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, naplnil znaky skutkové podstaty přestupku ve smyslu § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, za který mu byla uložena pokuta na místě nezaplacená 300 Kč. V kolonce „Pokuta uložená za přestupek dle §“ je uvedeno číslo „125c/1f4, což je vzhledem k nedostatku místa na pokutovém bloku ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb. Rovněž popis místa je zcela zřejmý, když je uvedeno „II/231 Zruč-Senec“. Rovněž z uvedení „§ 18/4“ a „z.č. 361/2000 Sb.“ je zřejmé, že se jedná o § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a s tím souvisí následně uvedené „překročena max. povolená rychlost v obci R 50/68/65“, ze kterého je zřejmé, že se jednalo o překročení povolené rychlosti v obci. Z uvedeného pokutového bloku je zcela zřejmé, kdy, komu a za co byla pokuta v blokovém řízení uložena. Pokutový blok je i pro soud čitelný a srozumitelný. Na pokutovém bloku je podpis přestupce. Údaje uvedené na pokutovém bloku odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Uvedený pokutový blok byl způsobilý k zápisu dvou bodů do bodového hodnocení řidiče.

29. Z pokutového bloku série FD/2003 č. D0142302 k přestupku ze dne 24.6. 2014 je zřejmé, že byla vozidlu tovární značky Fiat Ducato, registrační značky ..., které řídil žalobce, naměřena dne 24.6.2014 v 15:14 hod. na silnici II/229 v obci Kralovice naměřena rychlost jízdy 82 km/h, po odečtu tolerance měřícího zařízení 79 km/h, v obci, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h. Tím, že žalobce nerespektoval ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, naplnil znaky skutkové podstaty přestupku ve smyslu § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, za který mu byla uložena pokuta 500 Kč, kterou zaplatil na místě. Na pokutovém bloku je uvedeno označení přestupku „§ 125c/1f3“, ze kterého je zřejmé, že se jedná o § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 silničního zákona. Rovněž místo a popis přestupkového jednání je srozumitelně označeno „II/229 Kralovice“. Rovněž z uvedení „§ 18/4“ a „z.č. 361/2000 Sb.“ je zřejmé, že se jedná o § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, na který navazuje zápis „rychlost v obci R 50/82/79 km/h“, z něhož je zřejmé, že se jednalo o překročení povolené rychlosti v obci. Rovněž z tohoto pokutového bloku je zcela zřejmé, kdy, komu a za co byla pokuta v blokovém řízení uložena. Pokutový blok je i pro soud čitelný a srozumitelný. Na pokutovém bloku je podpis přestupce. Údaje

uvedené na pokutovém bloku odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Uvedený pokutový blok byl způsobilý k zápisu tří bodů do bodového hodnocení řidiče.

30. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28.8.2014, čj. 4 As 127/2014-39 vyplývá, že pro způsobilost rozhodnutí postačuje jistá zkratkovitost při popisu přestupkového jednání, jak namítá žalobce. V duchu uvedeného judikátu Nejvyššího správního soudu zdejší krajský soud výše konstatoval a nyní opakuje, že uvedení zápisů na pokutovém bloku zkratkami, jak k tomu došlo na blocích ze dne 24.3.2014 a ze dne 24.6.2014, je čitelné a zcela srozumitelné.

31. Na základě uvedeného činí soud shodně s žalovaným závěr, že bylo prověřením uvedených pokutových bloků zjištěno, že body do bodového hodnocení řidiče byly zaznamenány na podkladě vydaných platných rozhodnutí v blokovém řízení a zcela v souladu s § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu. Dle žalobce musí být z rozhodnutí patrný údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, musí být uvedeno, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. K tomu soud uvádí, že všechny tyto údaje jsou z předmětných pokutových bloků zřejmé. Správné není tvrzení žalobce, že není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, po kterém není možné požadovat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. V takovém případě pozbývá smyslu existence jakýchkoli orgánů veřejné moci. Přestupce (žalobce) dal svým podpisem na pokutovém bloku souhlas s projednáním daných přestupků v blokovém řízení a v případě přestupků ze dne 17.7.2012 a ze dne 24.6. 2014 uloženou pokutu na místě zaplatil. Pokud s čímkoli v rámci blokového řízení ohledně příslušných přestupků nesouhlasil, měl požadovat, aby o nich bylo rozhodnuto ve správním řízení, a to i za situace, pokud by pochyboval o správnosti případného rozhodnutí vydaného v blokovém řízení. V takovém případě by o těchto přestupcích bylo rozhodováno ve správním řízení, obdobně jako tomu bylo v případě žalobcova přestupku ze dne 20.11.2012.

Závěr

32. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

33. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 31. března 2016

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová